

Leif Hermann (SF):

Jeg vil helt klart gøre opmærksom på, at jeg naturligvis også er tilhænger af uafhængige domstole. Jeg ønskede ikke ministerens kommentar til dommen. Jeg spurgte, hvorvidt ministeren havde forståelse for den forbløffelse, der har rejst sig efter domsafsigelsen. Jeg bad ikke om en kommentar.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hvis jeg svarede på det spørgsmål, ville jeg give udtryk for en opfattelse med hensyn til den dom, det her drejer sig om.

For en ordens skyld vil jeg bare sige, at det fremgår af denne doms præmisser, at man i denne sag har lagt vægt på, at der her var tale om en funktionær, hvor arbejdsgiveren havde det egentlige ansvar. Der står følgende i begyndelsen af præmisserne, men jeg må springe navnet over, for der er navneforbud:

»Under hensyn til, at det efter det oplyste var« – og så kommer navnet – »der tog initiativet og som tiltalte faktiske arbejdsgiver havde den afgørende indflydelse på transportvirksomheden til Sydafrika . . .«.

Jeg ved ikke, om vi er enige om det, men det er vel i og for sig noget ret afgørende. Man har i andre sager regnet med, at en funktionær, altså en ansat, ikke kunne udsættes for samme strafbarhed som den arbejdsgiver, der havde givet ordren, og uden at kommentere denne sag vil jeg gerne sige, at det princip, jeg her nævnte, håber jeg bestemt man kan fastholde i dansk ret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 342

4) Til *indenrigsministeren* af:

Qvist Jørgensen (S):

»Efter hvilke regler kan kommunen yde hjælp til borgere, der ikke er omfattet af socialministerens forslag om kompensation, og som ikke mener at have råd til den håndkøbsmedicin, der tidligere efter lægeordination var billigere for dem?«

Skriftlig begrundelse

En recept fra en læge er udtryk for, at en medicinsk sagkyndig mener, at en given pati-

ent har behov for medicin. I sådanne tilfælde foreligger der altså en klar dokumentation for udgiftens nødvendighed.

Efter indenrigsministerens medicinkup vil en sådan dokumentation ikke længere foreligge, og man kan derfor frygte, at nogle kommuner vil anse det for ubevist, at der foreligger en nødvendig udgift, og at de derfor ikke vil yde borgerne den nødvendige økonomiske kompensation.

Spørgeren har bemærket, at socialministeren vil bruge mellem 8 og 9 mill. kr. for at kompensere for pensionisters og bistanndklienters udgifter til medicin, men indenrigsministeren har indtil nu ikke løftet sløret for, hvordan ministeren vil komme de persongrupper til hjælp, som rammes af den nye udgift, uden at de falder ind under den sociale lovgivning. Spørgeren tænker her f.eks. på studerende, enlige forsørgere på lav løn og persongrupper i øvrigt, som har en økonomi, der lige netop balancerer.

Spørgeren mener derfor, at ministeren snarest bør fortælle befolkningen, hvilke regler ministeren vil tage initiativ til, ligesom kommunerne formentlig også vil være interesserede i at få oplyst, om de skal afholde merudgiften eller de vil få hel eller delvis refusion for den tidligere statsudgift.

Qvist Jørgensen (S):

Til selve spørgsmålet er der jo også koblet en begrundelse, og det er vel rimeligt, at jeg lige nævner dele af begrundelsen for spørgsmålet. Det er sådan, at der delvis er løftet et slør for, hvorledes indenrigsministeren og socialministeren vil løse problemerne omkring medicintilskuddet og medicinproblemerne i det hele taget for pensionisterne. Der er fra indenrigsministerens side givet tilsagn om, at kommunerne vil kunne løse det for andre grupper. Spørgsmålet søger at få svar på hvilke initiativer, og hvorledes dette kan løses i henhold til de gældende regler. Jeg refererer tilbage til indenrigsministerens egne udtalelser, bl.a. i dagbladet Vestkysten den 26. marts.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det, det drejer sig om, er, at sygesikrings-tilskuddet til de 130 lægemidler, som hidtil har kunnet fås i håndkøb, bortfalder pr. 23. marts. Jeg vil godt understrege, at 90 pct. af